

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Σλοβακίας, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-45/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ — Ασφάλεια στη θάλασσα — Έλεγχος πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων — Διεθνείς συμφωνίες — Αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών)

(2009/C 82/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson, M. Κωνσταντινίδης, F. Hoffmeister και I. Ζέρβας)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Α. Σαμώνη-Ράντου και Σ. Χαλά)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: I. Rao, επικουρούμενη από τον D. Anderson, QC)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 10, 71 και 80, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ — Υποβολή σε διεθνή οργανισμό προτάσεως σε σχέση με τομέα που εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας (ασφάλεια της ναυσιπλοΐας) — Πρόταση για τον έλεγχο της συμμορφώσεως των πλοίων και των λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου XI-2 της SOLAS και του κώδικα ISPS

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, υποβάλλοντας στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ) πρόταση (MSC 80/5/11) για τον έλεγχο της συμμόρφωσης πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου XI-2 της διεθνούς συμβάσεως για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα, που συνήφθη στο Λονδίνο την 1η Νοεμβρίου 1974, και του Διεθνή

Κώδικα για την Ασφάλεια Πλοίων και Λιμενικών Εγκαταστάσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ.

- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Staat κατά N.V. Cobelfret

(Υπόθεση C-138/07) (¹)

(Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Εθνική ρύθμιση αποσκοπούσα στην εξάλειψη της διπλής φορολόγησης των διανεμομένων κερδών — Έκπτωση του ποσού των εισπραχθέντων μερισμάτων από τη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας μόνο στο μέτρο που αυτή έχει πραγματοποιήσει φορολογητέα κέρδη)

(2009/C 82/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Staat

κατά

N.V. Cobelfret

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6) — Εθνικές διατάξεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας των διανεμομένων κερδών — Προϋποθέσεις

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι τα μερίσματα που εισπράττει μητρική εταιρία περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση της, στη συνέχεια δε εκπίπτουν μέχρι ποσοστού 95 % εφόσον, κατά τη συγκεκριμένη φορολογική περίοδο, απομένει θετικό υπόλοιπο κερδών μετά την αφαίρεση των λοιπών κερδών που απαλλάσσονται από τον φόρο.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ είναι απαλλαγμένο αιρέσεων και αρκούντως ακριβές ώστε να χωρεί επίκλησή του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA κατά West Tankers Inc.

(Υπόθεση C-185/07) (¹)

(Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διατηγικών αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδώσει διαταγή απαγορεύουσα σε ένα εκ των μερών να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, επειδή η διαδικασία αυτή είναι αντίθετη προς συμφωνία διατηγίας — Σύμβαση της Νέας Υόρκης)

(2009/C 82/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

κατά

West Tankers Inc.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — House of Lords — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1) — Εξουσία του δικαστηρίου κράτους μέλους να διατάσσει ένα πρόσωπο να μην κινήσει ή να μη συνεχίσει δικαστική διαδικασία εντός άλλου κράτους μέλους, με το αιτιολογικό ότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις παραβιάζεται συμφωνία περί διατηγίας

Διατακτικό

Η έκδοση, από δικαστήριο κράτους μέλους, διαταγής απαγορεύουσας σε ένα πρόσωπο να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία

ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, επειδή μια τέτοια διαδικασία αντιβαίνει προς συμφωνία διατηγίας, είναι ασύμβατη με τον κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH κατά Deko Marty Belgium NV

(Υπόθεση C-339/07) (¹)

(Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Αρμόδιο δικαστήριο)

(2009/C 82/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

κατά

Deko Marty Belgium NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) και του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Αρμοδιότητα δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη για αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν — Αγωγή (Insolvenzanfechtungsklage) πτωχευτικής ανακλήσεως πληρωμής του οφειλέτη προς εταιρία εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος